

Αδελφοί μου και τέκνα μου εν Κυρίω αγαπητά

Θανάτου εορτάζομεν νέκρωσιν! Χριστός Ανέστη! Το κενό μνημείο, το επίκεντρο των πόθων και της λατρείας μας, διατρανώνει πάντα το πως ο θάνατος πατείται θανάτω. Ο Αναστάς Κύριος προβάλλει, σε μια πρωτοφανή για την ανθρωπότητα συνθήκη, ως η απόλυτη ελπίδα την ίδια στιγμή ως η απόλυτη πρόκληση. Εις «πτώσιν και ανάστασιν πολλών».

Η εορτή των εορτών και πανηγυρις των πανηγύρεων μας βρίσκει φέτος συνολικά τραυματισμένους. Ταπεινωμένη η οικουμένη από ένα αόρατο σωματίδιο αναγκάζεται σε απομόνωση των κοινωνιών. Κλείνουν σύνορα. «Συνοχή εθνών εν απορία». Απόσταση και στις κοινωνικές μας σχέσεις και μέσα στα σπίτια μας. Μετράμε πληγές, δυστυχώς και απώλειες ζωών. Κάποιοι λένε ότι ίσως πολλά πράγματα αλλάξουν για πάντα, ότι όλα ξαναγράφονται από την αρχή.

Ο μετανεωτερικός άνθρωπος ξεγυμνώνεται. Είναι φανερό ότι με προίκα το ναρκισσισμό και τον αχαλίνωτο καταναλωτισμό δεν έχουμε απαντήσεις στο πρόβλημα. Τη λατρευτική μας ζωή την αισθανόμαστε βαθειά πληγωμένη. Απέναντι στη φθορά ολόφωτη η Χάρη της Αναστάσεως. Η Ανάσταση του Κυρίου, η πράξη αυτή του Θεού μέσα στην Ιστορία, άνοιξε το δρόμο για την πλήρη υπέρβαση του θανάτου, πνευματικού και βιολογικού.

Ο Άδης «βασιλεύει, αλλ' ουκ αιωνίζει». Ο Αναστάς Θεάνθρωπος φανερώνει τις άπειρες δυνατότητες που αποκτά η ανθρώπινη φύση και όλοι μας κατά Χάρη. Η ανθρώπινη ευθύνη και αρετή, η τιμιότητα, «ο μόνος τρόπος ν' αντισταθούμε στην πανούκλα», όπως διαβάζουμε θαυμάσια στη λογοτεχνία, μπορούν πλέον να προσλάβουν την αξία της Βασιλείας του Θεού. Η ανθρώπινη αλληλεγγύη να γίνει θυσιαστική αγάπη προς τον αδελφό, λατρεία προς τον Αναστάντα, αγιότητα. Μας δόθηκε να καταστρέψουμε μαζί με το Χριστό τα κλείθρα του θανάτου.

Το αναστημένο Σώμα του Χριστού φέρει όλη αυτή τη δωρεά. Είναι πηγή αφθαρσίας, φάρμακο αθανασίας. Μας προτείνει ο Χριστός τον τύπον των ήλων για να πιστεύσουμε. Κατάστικτος τοις μύλωψι και πανσθενουργός. Μας προσφέρεται για να κοινωνήσουμε όλοι με Αυτόν. Ενώνει ευχαριστιακά τους «εκ του ενός άρτου και του ποτηρίου μετέχοντας...εις ενός Πνεύματος Αγίου Κοινωνίαν». Εις άφεσιν αμαρτιών και εις ζωών αιώνιον.

Η Χάρη της Αναστάσεως φαίνεται ότι θα αποτελεί πάντα πρόκληση. «Ακούσαντες δε ανάστασιν νεκρών οι μεν εχλεύαζον». Ο Χριστός είναι ο αντιλεγόμενος. Εις «ανάστασιν ζωής» και εις «ανάστασιν κρίσεως». Και όμως η πνευματική μας παράδοση βεβαιώνει ότι, αν θέλουμε, είναι η μόνη πραγματική δυνατότητα της των πάντων ενώσεως.

Αδελφοί μου και τέκνα μου εν Κυρίω αγαπητά,

Η Λατρεία μας φέτος τραυματίστηκε. Η απορία ξεχειλίζει: Καθεύδει ο Χριστός; Τα γεγονότα μοιάζουν αποκαλυπτικά. Ας μείνουμε πιστοί μαθητές του Χριστού. Στη χαρά της Αναστάσεως που θα ακολουθήσει και ήδη γιορτάζουμε, «πάντα πεπλήρωται φωτός, ουρανός τε και γη και τα καταχθόνια». Θα κάνουμε πράξη το «Αλλήλους περιπτυσώμεθα».

Αδελφοί μου,

Ο Χριστός Ανέστη. Σ' αυτή τη δύσκολη συγκυρία με τις πρόσθετες για την πατρίδα μας δυσκολίες στα σύνορα, ας έχουμε ελπίδα. Χειροκροτούμε και προσευχόμαστε για όσους υπηρετούν εκεί την πατρίδα και για όσους δίνουν τη μάχη της πανδημίας, γιατρούς,

νοσηλευτές, εργαζομένους στον Τομέα της Υγείας. Ο χαιρετισμός του Αναστάσιου ας δονεί την ύπαρξή μας.

Αληθώς Ανέστη ο Κύριος!

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ